

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

Кафедра маркетингу

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
завідувач кафедри маркетингу
Касян С.Я. *Касян*
28 серпня 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Історія української та зарубіжної журналістики»

Галузь знань	06 Журналістика
Спеціальність	061 Журналістика
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Освітньо-професійна програма	«Журналістика»
Статус	Обов'язкова
Загальний обсяг	9 кредитів ЄКТС (270 годин)
Форма підсумкового контролю	Диференційований залік
Термін викладання	1-й семестр, 1, 2 чверті
Мова викладання	українська

Викладачі: проф. Бутиріна Марія Валеріївна

продовжено: на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__»__ 20__р.

(підпис, ПІБ, дата)

Дніпро
НТУ «ДП»
2024

Робоча програма навчальної дисципліни «Історія української та зарубіжної журналістики» для бакалаврів освітньо-професійної програми «Журналістика» спеціальності 061 Журналістика / Нац. техн. ун-т. «Дніпровська політехніка», каф. маркетингу – Д.: НТУ «ДП», 2024. – 15 с.

Розробник:

- Бутиріна Марія Валеріївна – професор, доктор наук із соціальних комунікацій, професор кафедри маркетингу.

Робоча програма регламентує:

- мету дисципліни;
- дисциплінарні результати навчання, сформовані на основі трансформації очікуваних результатів навчання освітньої програми;
- базові дисципліни;
- обсяг і розподіл за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять;
- програму дисципліни (тематичний план за видами навчальних занять);
- алгоритм оцінювання рівня досягнення дисциплінарних результатів навчання (шкали, засоби, процедури та критерії оцінювання);
- інструменти, обладнання та програмне забезпечення;
- рекомендовані джерела інформації.

Робоча програма призначена для реалізації компетентнісного підходу під час планування освітнього процесу, викладання дисципліни, підготовки студентів до контрольних заходів, контролю провадження освітньої діяльності, внутрішнього та зовнішнього контролю забезпечення якості вищої освіти, акредитації освітніх програм у межах спеціальності.

Погоджено рішенням науково-методичної комісії спеціальності 061 Журналістика (протокол № 1 від 28 серпня 2024р.).

ЗМІСТ

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ.....	4
3 БАЗОВІ ДИСЦИПЛІНИ.....	5
4 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ	5
5 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ.....	5
6 СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВИМОГИ.....	8
6.1 Шкали.....	8
6.2 Засоби та процедури	8
6.3 Критерії.....	9
7 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	12
8 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ.....	12

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

В освітньо-професійній програмі «Журналістика» спеціальності 061 Журналістика першого (бакалаврського) рівня вищої освіти здійснено розподіл програмних результатів навчання (ПРН) за організаційними формами освітнього процесу. Зокрема, до дисципліни ФЗ «Історія української та зарубіжної журналістики» віднесено наступні результати навчання:

ПР2	Застосовувати знання зі сфери предметної спеціалізації для створення інформаційного продукту чи для проведення інформаційної акції
ПР4	Виконувати пошук, оброблення та аналіз інформації з різних джерел
ПР10	Оцінювати діяльність колег з точки зору зберігання та примноження суспільних і культурних цінностей і досягнень
ПР18	Використовувати необхідні знання й технології для виходу з кризових комунікаційних ситуацій на засадах толерантності, діалогу й співробітництва

Мета дисципліни – формування у студентів компетентностей в царині історико-журналістського знання, ознайомлення їх із закономірностями розвитку соціального інституту журналістики, узалежненими політичними, економічними, соціокультурними процесами, що вплинули як на національний, так і глобальний інформаційний простір.

2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Шифр ПРН	Дисциплінарні результати навчання (ДРН)	
	шифр ДРН	зміст
ПР2	ПР2.1-ФЗ	Здатність застосовувати знання з історії української та зарубіжної журналістики для аналізу еволюції журналістських форм, жанрів і практик з метою створення сучасного інформаційного продукту.
	ПР2.2-ФЗ	Уміння використовувати історичний досвід функціонування медіа та інформаційних кампаній для обґрунтування концепції інформаційного продукту або інформаційної акції в сучасному комунікаційному середовищі.
	ПР2.3-ФЗ	Здатність інтерпретувати історичні моделі журналістської діяльності та медіавпливу з метою їх адаптації до актуальних завдань журналістики й соціальних комунікацій.
ПР4	ПР4.1-ФЗ	Здатність здійснювати пошук інформації з різних типів джерел (історичних, архівних, наукових, публіцистичних) для вивчення розвитку української та зарубіжної журналістики.
	ПР4.2-ФЗ	Здатність обробляти та систематизувати інформацію з різних джерел з метою аналізу історичних етапів, медіапроцесів і ключових постатей у журналістиці.
	ПР4.3-ФЗ	Здатність аналізувати й критично оцінювати інформацію з різних джерел з урахуванням історичного контексту, авторської позиції та достовірності джерел.
ПР10	ПР10.1-ФЗ	Аналізувати діяльність українських і зарубіжних журналістів різних історичних періодів в парадигмі становлення журналістики як соціального інституту.
	ПР10.2-ФЗ	Розуміти логіку технологічного процесу в становленні масової комунікації та комодифікації інформації
	ПР10.3-ФЗ	Порівнювати журналістські практики різних епох і країн з точки зору їх впливу на збереження історичної пам'яті, культурної спадщини та суспільних цінностей.

ПР18	ПР18.1- Ф3	Ідентифікувати кризові комунікаційні ситуації в історії української та світової журналістики та аналізувати роль медіа у їх ескалації або подоланні.
	ПР18.2- Ф3	Пояснювати значення професійної відповідальності журналіста на основі історичних кейсів конфліктних і кризових комунікацій.
	ПР18.3- Ф3	Використовувати історичний досвід розвитку журналістики для формування моделей професійної поведінки медіа в умовах суспільних конфліктів і криз.

3 БАЗОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Дисципліна викладається у першому семестрі відповідно до навчального плану, тому додаткових вимог до базових дисциплін не встановлюється. Міждисциплінарні зв'язки: вивчення курсу ґрунтується на знаннях, отриманих з попередньо вивчених дисциплін у закладах середньої освіти.

4 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Вид навчальних занять	Обсяг, годин	Розподіл за формами навчання, години					
		Денна		Вечірня		Заочна	
		Аудиторні заняття	Самостійна робота	Аудиторні заняття	Самостійна робота	Аудиторні заняття	Самостійна робота
Лекційні	135	45	90	-	-	12	124
Практичні	135	45	90	-	-	12	122
Разом	270	90	180	-	-	24	246

5 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Шифри ПРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	ЛЕКЦІЇ	135
ПР2.1-Ф3 ПР2.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР10.3-Ф3 ПР18.1- Ф3 ПР18.3- Ф3	Тема 1. Вступ. Основні підходи до періодизації історії журналістики. Етимологія поняття «Журналістика». Поняття «протоформи журналістики». Інформаційні революції. Розвиток журналістики як соціального інституту: палеожурналістика, пражурналістика, журналістика, постжурналістика. Становлення журналістики в контексті медіаекономіки. Поняття комодифікації.	8
ПР2.1-Ф3 ПР2.2-Ф3 ПР2.3-Ф3 ПР4.1-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР10.3-Ф3	Тема 2. Становлення соціальних комунікацій за часів античності. Соціокультурні, економічні, політичні передумови до становлення ранніх форм інформування. Виникнення писемності як друга інформаційна революція в суспільстві. Графіті. Альбуми. Протоформи журналістики. Протоформи реклами. Інститут глашатаїв. Протогазети.	12
ПР2.1-Ф3 ПР2.2-Ф3 ПР2.3-Ф3 ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3	Тема 3. Розвиток засобів інформування у середньовіччі. Передумови виникнення рукописних періодичних видань. Типи «спогади», «хроніки», «листки новин». Винахід книгодруку. Співіснування рукописних та друкованих видань. Усна публіцистика часів античності та середньовіччя. Риторика. Видатні ритори. Функції промов.	12

ПР10.3-Ф3		
ПР2.1-Ф3 ПР2.2-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.3- Ф3	Тема 4. Становлення комунікаційних технологій у Новий час. Попередники друку Ідея друку як принципу тиражування інформації. Тавро, клеймо, печатка та штамп як ранні форми відтворення знаків і повідомлень. Соціальнокомунікаційні функції печаток і штампів у давніх цивілізаціях. Клинопис. Набиття тканин як технологічний попередник друку. Піктографічні зображення та орнамент у Китаї та Європі. Виникнення ксилографії. Металорит як перехідна технологія між ксилографією та типографією. Винахід Йоганна Гутенберга та поява друкарського верстата. Поширення книгодрукування в Європі та перехід до періодичних друкованих видань. Виникнення перших газет і становлення преси як інституції масової комунікації в Новий час.	12
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.3- Ф3	Тема 5. Журналістика епохи Просвітництва Ідеологічні та соціально-політичні передумови Просвітництва. Журналістика як інструмент просвітницької діяльності. Особливості німецької преси та роль цензури. Розвиток журналів у Німеччині та Європі. Англійська просвітницька журналістика та персональні журнали. Французьке запозичення англійських моделей журналістики. Загальна характеристика епохи та вплив просвітницької преси на суспільство.	14
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.2- Ф3	Тема 6. Британська преса у XIX столітті Передумови становлення журналістики. Розвиток газетної мережі. Популярність і вплив преси. Свобода слова і цензура. Технологічні інновації. Газета The Times як символ професійної журналістики.	14
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.1- Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.3- Ф3	Тема 7. Розвиток журналістики у західноєвропейських країнах XVII-XX ст. Розвиток газет та журналів. Політична журналістика. Літературна журналістика. Поява публіцистики. Критика та аналіз масової культури. Свобода преси та цензура. Розвиток технологій друку та мас-медіа. Перші ілюстровані журнали. Виникнення спеціалізованих економічних та біржових видань. Розвиток масової та комерційної преси. Великі прес-групи та медіаімперії (Mosse, Ullstein, Scherl). Французька журналістика XIX століття. Розвиток «малих» газет і бульварної преси. Журналістські інновації та популяризація хроніки. Професійна журналістика та освітні установи. Прес-агентства та міжнародна співпраця.	13
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР10.3-Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.3- Ф3	Тема 8. Зародження та розвиток української журналістики у XVIII — першій половині XIX століття. Початок української журналістики. Друковані універсали доби Гетьманщини. Мовна специфіка ранніх друків. Перші газети у Львові. Іван Франко і «Kurjer Lwowski». «Gazette de Leopold» і європейська модель преси. «Gazeta Lwowska» як офіційний орган. «Зоря Галицька» і поява україномовної преси. Язичіє і мовна дискусія. Перші журнали у Львові. Виникнення журналістики в Харкові. Цензурний статут і університетська автономія. «Харьковский еженедельник». «Украинский Вестник» і місцевий патріотизм. «Харьковские известия» як інформаційна газета. «Украинский журнал». Альманаховий період. «Украинский альманах» і наступні видання.	12
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР10.3-Ф3	Тема 9. Становлення та розвиток преси на півдні України в XIX ст. Передумови виникнення преси та роль торгівлі. Друкарська справа в Одесі на початку XIX століття. Біржові листки та комерційна інформація. «Вісник Південної Росії» і «Messenger de la Russie méridionale». «Одеський вісник» і формування міської періодики. Комерційна та масова преса Одеси другої половини XIX століття.	12

ПР18.1- Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.3- Ф3	Редакторська політика Василя Навроцького. Літературне середовище «Одеського листка». Губернські відомості як офіційна преса. «Катеринославські губернські відомості». Кирило-Мефодіївське товариство і ідейний контекст преси. Журнал «Основа» як центр української публіцистики. Поява «Київського телеграфу» і приватної преси. Редакційна структура і жанрове різноманіття. Формування газетного ринку в Україні.	
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.2- Ф3 ПР18.3- Ф3	Тема 10. Історія радіожурналістики в Україні. Початки радіокомунікації в добу національно-визвольних змагань. Виникнення радіожурналістики та феномен радіогазети. Перший етап розвитку українського радіомовлення (1917–1927). Започаткування регулярного українського радіомовлення. Радіо у Львові та західноукраїнський контекст. Становлення документального мовлення (1928–1934). Радіо як інструмент ідеологічного впливу (1935–1941). Радіомовлення в роки Другої світової війни (1941–1945). Повоєнний розвиток і символіка Українського радіо (1946–1955). Розвиток жанрової системи та діалогічних форм (1956–1965). Спеціалізоване мовлення і молодіжне радіо (1965–1975). Радіо доби соціального застою (1975–1985). Радіомовлення в умовах незалежності (1991–1999). Формування конкурентного радіоринку (2000–2010). Радіо в цифрову епоху (2010–2017).	12
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР10.3-Ф3 ПР18.1- Ф3 ПР18.2- Ф3	Тема 11. Розвиток іномовлення в Україні та світі. Канали, форми, функції іномовлення. Протидія російській дезінформації та пропаганді. Радіослужби іномовлення. Роль іномовлення у «холодній війні». Поява інтегрованого телерадіомовлення. Етап гібридного мовлення. «Всесвітня служба радіомовлення України». UA – мультимедійна платформа іномовлення в Україні.	14
	ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	135
ПР2.1-Ф3 ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР4.3-Ф3 ПР10.1-Ф3	Тема 1. Виконання творчого завдання: написання історій	20
ПР4.1-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.2- Ф3	Тема 2. Підготовка презентації відповідно до теми лекції: комунікаційні професії античності	20
ПР4.1-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.2- Ф3	Тема 3. Підготовка презентацій і кахутів із історії журналістики епохи Просвітництва	20
ПР4.1-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.2-Ф3 ПР18.2- Ф3	Тема 4. Підготовка презентацій і кахутів з теми «Історія журналістики та розвиток медіа у XIX столітті»	20
ПР4.1-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.3-Ф3 ПР18.2- Ф3	Тема 5. Аналіз публіцистичного доробку українських авторів через хмарину слів-концептів	18
ПР4.1-Ф3 ПР4.2-Ф3 ПР10.1-Ф3 ПР10.3-Ф3	Тема 6. Аналіз українських видань XIX – початку XX століття.	16
ПР2.1-Ф3 ПР10.1-Ф3	Тема 7. Інтерв'ю про медіаспоживання у доцифрову епоху	21

ПР10.2-Ф3 ПР10.3-Ф3 ПР18.2- Ф3		
Разом		270

6 СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВИМОГИ

Сертифікація досягнень студентів здійснюється за допомогою прозорих процедур, що ґрунтуються на об'єктивних критеріях відповідно до Положення університету «Про оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти».

Досягнутий рівень компетентностей відносно очікуваних, що ідентифікований під час контрольних заходів, відображає реальний результат навчання студента за дисципліною.

6.1. Шкали

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів НТУ «ДП» здійснюється за рейтинговою (100-бальною) та інституційною шкалами. Остання необхідна (за офіційною відсутністю національної шкали) для конвертації (переведення) оцінок здобувачів вищої освіти різних закладів.

Шкали оцінювання навчальних досягнень здобувачів НТУ «ДП»

Рейтингова	Інституційна
90...100	відмінно / Excellent
74...89	добре / Good
60...73	задовільно / Satisfactory
0...59	незадовільно / Fail

Кредити навчальної дисципліни зараховуються, якщо здобувач отримав підсумкову оцінку не менше 60-ти балів. Нижча оцінка вважається академічною заборгованістю, що підлягає ліквідації відповідно до Положення про організацію освітнього процесу НТУ «ДП».

6.2. Засоби та процедури

Зміст засобів діагностики спрямовано на контроль рівня сформованості знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії здобувачів за вимогами НРК до 6-го кваліфікаційного рівня під час демонстрації регламентованих робочою програмою результатів навчання.

Студент на контрольних заходах має виконувати завдання, орієнтовані виключно на демонстрацію дисциплінарних результатів навчання (розділ 2).

Засоби діагностики, що надаються студентам на контрольних заходах у вигляді завдань для поточного та підсумкового контролю, формуються шляхом конкретизації вихідних даних та способу демонстрації дисциплінарних результатів навчання.

Засоби діагностики (контрольні завдання) для поточного та підсумкового контролю дисципліни затверджуються кафедрою.

Види засобів діагностики та процедур оцінювання для поточного та підсумкового контролю дисципліни подано нижче.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури
лекції	контрольні завдання/тести за темою лекції	виконання завдання під час лекції	комплексна контрольна робота (ККР)	визначення сумарного результату поточних контролів

практичні	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдань під час практики		виконання ККР під час екзамену за бажанням студента
	індивідуальні завдання	виконання завдань під час самостійної роботи		

Під час поточного контролю лекційні заняття оцінюються шляхом визначення якості виконання контрольних конкретизованих завдань. Практичні заняття оцінюються якістю виконання контрольних завдань та індивідуальних завдань.

Якщо зміст певного виду занять підпорядковано декільком складовим опису кваліфікаційного рівня за НРК, то інтегральне значення оцінки може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюються викладачем.

За наявності рівня результатів поточних контролів з усіх видів навчальних занять не менше 60 балів, підсумковий контроль здійснюється без участі студента шляхом визначення середньозваженого значення поточних оцінок.

Незалежно від результатів поточного контролю кожен студент під час екзамену має право виконувати ККР, яка містить завдання, що охоплюють ключові дисциплінарні результати навчання.

Кількість конкретизованих завдань ККР повинна відповідати відведеному часу на виконання. Кількість варіантів ККР має забезпечити індивідуалізацію завдання.

Значення оцінки за виконання ККР визначається середньою оцінкою складових (конкретизованих завдань) і є остаточним.

Інтегральне значення оцінки виконання ККР може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюється кафедрою для кожної складової опису кваліфікаційного рівня за НРК.

6.3. Критерії

Реальні результати навчання студента ідентифікуються та вимірюються відносно очікуваних під час контрольних заходів за допомогою критеріїв, що описують дії студента для демонстрації досягнення результатів навчання.

Для оцінювання виконання контрольних завдань під час поточного контролю лекційних і практичних занять в якості критерію використовується коефіцієнт засвоєння, що автоматично адаптує показник оцінки до рейтингової шкали:

$$O_i = 100 a/m,$$

де a – число правильних відповідей або виконаних суттєвих операцій відповідно до еталону рішення; m – загальна кількість запитань або суттєвих операцій еталону.

Індивідуальні завдання та комплексні контрольні роботи оцінюються експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені НРК для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти (подано нижче).

Загальні критерії досягнення результатів навчання для 6-го кваліфікаційного рівня за НРК

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
Знання		
♦ концептуальні наукові та практичні знання, критичне	Відповідь відмінна – правильна, обґрунтована, осмислена. Характеризує наявність: - концептуальних знань; - високого ступеню володіння станом питання;	95-100

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
осмислення теорій, принципів, методів і понять у сфері професійної діяльності та/або навчання	- критичного осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності	
	Відповідь містить негрубі помилки або описки	90-94
	Відповідь правильна, але має певні неточності	85-89
	Відповідь правильна, але має певні неточності й недостатньо обґрунтована	80-84
	Відповідь правильна, але має певні неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена	74-79
	Відповідь фрагментарна	70-73
	Відповідь демонструє нечіткі уявлення студента про об'єкт вивчення	65-69
	Рівень знань мінімально задовільний	60-64
	Рівень знань незадовільний	<60
Уміння/навички		
♦ поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички, майстерність та інноваційність на рівні, необхідному для розв'язання складних спеціалізованих задач і практичних проблем у сфері професійної діяльності або навчання	Відповідь характеризує уміння: - виявляти проблеми; - формулювати гіпотези; - розв'язувати проблеми; - обирати адекватні методи та інструментальні засоби; - збирати та логічно й зрозуміло інтерпретувати інформацію; - використовувати інноваційні підходи до розв'язання завдання	95-100
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності з негрубими помилками	90-94
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації однієї вимоги	85-89
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації двох вимог	80-84
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації трьох вимог	74-79
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації чотирьох вимог	70-73
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності при виконанні завдань за зразком	65-69
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання при виконанні завдань за зразком, але з неточностями	60-64
	рівень умінь/навичок незадовільний	<60
Комунікація		
♦ донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень, власного досвіду та аргументації;	Вільне володіння проблематикою галузі. Зрозумілість відповіді (доповіді). Мова: - правильна; - чиста; - ясна; - точна; - логічна;	95-100

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
♦ збір, інтерпретація та застосування даних; ♦ спілкування з професійних питань, у тому числі іноземною мовою, усно та письмово	- виразна; - лаконічна. Комунікаційна стратегія: - послідовний і несуперечливий розвиток думки; - наявність логічних власних суджень; - доречна аргументації та її відповідність відстоюваним положенням; - правильна структура відповіді (доповіді); - правильність відповідей на запитання; - доречна техніка відповідей на запитання; - здатність робити висновки та формулювати пропозиції	
	Достатнє володіння проблематикою галузі з незначними хибами. Достатня зрозумілість відповіді (доповіді) з незначними хибами. Доречна комунікаційна стратегія з незначними хибами	90-94
	Добре володіння проблематикою галузі. Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано три вимоги)	85-89
	Добре володіння проблематикою галузі. Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано чотири вимоги)	80-84
	Добре володіння проблематикою галузі. Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано п'ять вимог)	74-79
	Задовільне володіння проблематикою галузі. Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано сім вимог)	70-73
	Часткове володіння проблематикою галузі. Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано дев'ять вимог)	65-69
	Фрагментарне володіння проблематикою галузі. Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано 10 вимог)	60-64
	Рівень комунікації незадовільний	<60
Відповідальність і автономія		
♦ управління складною технічною або професійною діяльністю чи проектами; ♦ спроможність нести відповідальність за вироблення та ухвалення рішень	Відмінне володіння компетенціями менеджменту особистості, орієнтованих на: 1) управління комплексними проектами, що передбачає: - дослідницький характер навчальної діяльності, позначена вмінням самостійно оцінювати різноманітні життєві ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію; - здатність до роботи в команді; - контроль власних дій; 2) відповідальність за прийняття рішень в непередбачуваних умовах, що включає:	95-100

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах; ♦ формування суджень, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти; ♦ організація та керівництво професійним розвитком осіб та груп; ♦ здатність продовжувати навчання із значним ступенем автономії	- обґрунтування власних рішень положеннями нормативної бази галузевого та державного рівнів; - самостійність під час виконання поставлених завдань; - ініціативу в обговоренні проблем; - відповідальність за взаємовідносини; 3) відповідальність за професійний розвиток окремих осіб та/або груп осіб, що передбачає: - використання професійно-орієнтовних навичок; - використання доказів із самостійною і правильною аргументацією; - володіння всіма видами навчальної діяльності; 4) здатність до подальшого навчання з високим рівнем автономності, що передбачає: - ступінь володіння фундаментальними знаннями; - самостійність оцінних суджень; - високий рівень сформованості загальнонавчальних умінь і навичок; - самостійний пошук та аналіз джерел інформації	
	Упевнене володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано дві вимоги)	90-94
	Добре володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано три вимоги)	85-89
	Добре володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано чотири вимоги)	80-84
	Добре володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано шість вимог)	74-79
	Задовільне володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано сім вимог)	70-73
	Задовільне володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано вісім вимог)	65-69
	Рівень відповідальності і автономії фрагментарний	60-64
	Рівень відповідальності і автономії незадовільний	<60

7 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

На навчальних заняттях студенти повинні мати: гаджети з можливістю підключення до Інтернету; перевірений доступ до застосунків Microsoft Office: Teams, Moodle; інстальований на ПК та /або мобільних гаджетах пакет програм Microsoft Office (Word, Excel, Power Point); активований акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Office365.

При виконанні практичних та самостійних завдань студенти використовують графічний редактор Canva, онлайн-платформу Kahoot.

8 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Бутиріна М. Компетентнісний вимір «Історії журналістики»: до питання періодизації. Історія української журналістики: методологічні проблеми, перспективи досліджень, сучасні методи викладання : зб. матеріалів Всеукраїнського науково-методичного семінару / упоряд. Г. Яценко, А. Яценко. Львів : Простір-М, 2024. С. 18–20.

2. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Історія української та зарубіжної журналістики» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Журналістика» спеціальності 061 Журналістика Нац. техн. ун-т

«Дніпровська політехніка», каф. маркетингу. Д.: НТУ «ДП», 2024. 54 с. (Укладач Бутиріна М.В.).

3. Методичні рекомендації до виконання практичних завдань з навчальної дисципліни «Історія української та зарубіжної журналістики» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Журналістика» спеціальності 061 Журналістика Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка», каф. маркетингу. Д.: НТУ «ДП», 2024. 28 с. (Укладач Бутиріна М.В.).

4. Бочковський О.І., Сірополко С. Українська журналістика на тлі доби (історія, демократичний досвід, нові завдання). – Мюнхен, 1993.

5. Гутковський В. Українська журналістика Наддніпрянщини (II половина XIX ст. – 1920 р.): генезис, проблематика, державотворча функція. – Л., 2001.

6. Животко А. Історія української преси. – Мюнхен, 1989-1990.

7. Історія зарубіжної журналістики : навчально-методичний посібник / Т. В. Хітрова. – Запоріжжя : ЗНТУ, 2019.

8. Корбич Г. Журнал «Літературно-науковий вісник» львівського періоду (1898-1906). – К., 1999.

9. Крупський І.В. Національно-патріотична журналістика України (друга половина XIX – перша чверть XX ст.). – Львів, 1995.

10. Крупський, І. (2024). Акцентуючи увагу на прогалинах вивчення історії української журналістики. Історія української журналістики: методологічні проблеми, перспективи досліджень, сучасні методи викладання: Збірник, 11.

11. Мукомела О. На зламі віків. Українська журналістика на початку XX ст.: Навч. посіб. К., 2010.

12. Маковей О. П'ятдесятлітній ювілей руської публіцистики // Літературнонауковий вісник. - 1898. - Т. 2. - № 4.- С. 117.

13. Овсієнко Л.М. Історія журналістики : [навчальний посібник] /Овсієнко Л.М. – Переяслав-Хмельницький : «Видавництво К С В», 2015. – 214 с

14. Стекольщикова, В. (2024). Історія української журналістики крізь призму військових реалій. Історія української журналістики: методологічні проблеми, перспективи досліджень, сучасні методи викладання: Збірник, 52.

15. Романюк М. М. Українська преса Північної Буковини 1918-1940 рр. – Л., 1996.

16. Срібняк І. Історія журналістики: виникнення та розвиток новинних мас-медіа в країнах Європи, Азії та Північної Америки (XVII-XX ст.). Підручник для студентів вищих навчальних закладів / МОН України; ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України»; Київський університет імені Бориса Грінченка (2-ге вид., перероб.). / І. Срібняк. – К.: Міжнародний науково-освітній консорціум імені Люсьєна Февра, 2018. – 156 с

17. Яценко А. Історія української журналістики: від теорії до проєктів. Історія української журналістики: методологічні проблеми, перспективи досліджень, сучасні методи викладання: Збірник, 2024, 82.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**«Історія української та зарубіжної журналістики»
для бакалаврів освітньо-професійної програми «Журналістика»
зі спеціальності 061 Журналістика**

Розробниця:
Бутиріна Марія Валеріївна

У редакції авторки

Підготовлено до виходу в світ
у Національному технічному університеті
«Дніпровська політехніка».
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 1842
49005, м. Дніпро, просп. Д. Яворницького, 19